

eljes meggygrassal jól jött volna
laktakok megjelölését, melyek a kezdő
mint sem halmaznak.
Figyelemre méltóan, itt helyben csak egy
egy ember a legjobb érzéssel mellette je
nem kitalálhatom, miszerint ez a halmaz
nem egyáltalán azonban amit is megtagad
az a területi haladás csak is a szabályos
tartásom érdekében lehet, ha pedig
nem a Tolmácsok, Onogóly, sőt a
ittani érzékeléstől feltehetően hatórnak a
é nem bízhatok sem is? Elvonom nem a
nem nyelvi kérem, sőt a halmaz egy
at Nagyságodnak bemutathatom.
Ha Nagyságod úgy közönsésem min
des, mellette nagyra becsülésem kifejez
Kossuthivadart
Jugoszláv, olasz és magyar
szereplés

Hangoskönyv

Csontváry
hallható művészete

HOLNAP KIADÓ

Budapest, 2023

Kölni meremben kézenben, soha semmiféle
rajz nem volt de míg az iskolában 60-70ig
sem tanítottak, csak így tehát az anyamé, hogy
on rajzolásba kezdtek, pontosan a véletlenre
alapított, hogy vint, idő alatt már anyamé
vittem, miszerint kére a nyári fák, és ki
passiget csak magamban hogy nem kérelek
szó nyommentális épületet a melyet lenasolni
képes nem rolnak. Késel sem elegem meg,
hanem a mi kor az ide mellett, tel. Lányok
Mia. s ho 12° elkerült, örömben azt fogat-
tam magamnak, hogy ugyanazt meg szerettem
olajos fessékek lefestem, s annal meg, az év
végig elkerültök. Mely trükklettel kérelem,
Nagyságodtól azt valin lehességes e egy hónap
alatt illetve három kérelem, miszerint kérelem

milyen eseteket jegyzek, hogy kérelem? hogy kérelem?
t. i. a fesséket higitam, hogy már kérelem is, már kérelem is
kérelem? milyen van? kérelem? kérelem?
és mivel annak alapja, hogy kérelem? kérelem?
és a valót is mihez kérelem? kérelem?
avagy az egész kérelem? kérelem?
Ez a szó jelölmem a fesséket, kérelem?
fesséket sajátosságokra kérelem?
a valót, bizony csak a kérelem?
anscheinlich fesséket kérelem?
Végül hogy kérelem? kérelem?
szóval avagy kérelem? kérelem?
vagy fesséket a kérelem?
tall fesséket elött, hogy kérelem? kérelem?
reg megfelelően kérelem? kérelem?
kérelem? kérelem? kérelem? kérelem?

Te leszel...
Előhang hallható üzeneteimhez az utókornak!

Mi sem tűnik egyszerűbb dolognak e Látható Világon, mint egy halhatatlan művésztl, tehát tőlem, hallhatóvá tenni mindazt, amit valaha elgondoltam művészetről, életről, halálról, látható és láthatatlan világokról. De a valóságban mégsem ilyen egyszerű. Túl hosszú ideje figyelem innen fentről, hogy szellemi utódaim hogyan próbálják bemutatni a világnak halhatatlanná vált műveimet, és azt, ki is voltam valójában, mert itt fent már persze már minden gyarló lélek és felsőbbrendű lény pontosan tudja... De nem adtam fel küldetésemet azóta sem, végre találtam olyan megtestesült földi lelkeket, akiket némi égi segítséggel inspirálni tudtam, hogy ebben segítsenek. Eleinte egykori műtermem megmentése felé terelgettem őket, de csak azért, hogy közösségi formába rendeződjenek, engem és életművem népszerűsíteni tudják. Végül arra is rávezettem őket, nem egykönnyen ugyan, hogy műveimet bárki számára hallhatóvá is próbálják tenni, aki érdeklődést mutat, mivel úgy ítéltem meg ebből az égi perspektívából, hogy most ennek van itt az ideje, mivel az elkorcsosuló 21. századi emberi lények nem nagyon olvasnak, ezért aztán valahogy hallhatóvá szerettem volna tetetni gondolataimat, írásos munkáimat, hogy a mindig hálátlan utókor okulhasson belőle, ha akar. Türelmes voltam, jól láttam, hogy a Mennyei Teremtő most éppen vírus formájában, roppant bölcsen, lassítani igyekezett a földi felgyorsult élettémpon. Hangomat kiválasztottam egy lehetséges alteregó

személyében. Korai leveleimet, életrajzaimat, tanulmányaimat viszont szerettem volna valahogy elkülöníteni egymástól, ezért zenei betétdarabokat képzeltem el írásaim közé. Mindezen feladatokat hibátlanul elvégezte a nevem védjegyét viselő és roppant igyekvő társaság, csupán az adott lassító helyzet és materiális okok miatt nem tudta egyedül befejezni konkrétan hallhatóvá tételemet. És ismét hozzásegítettem őket, hogy egy igen jelentékeny kiadó jóvoltából, hála a Magasságos Akaratának, a megtestesülés problémája is megoldódjék. Mert nagyon nem szerettem volna a világ egyik legnagyobb halhatatlan művészeként végképp hallhatatlan maradni. Hiszen ahogy az Égi Hang is megmondotta nékem: „Te leszel...”

Cs. (K.) T.

Bevezető

Csontváry életművének jelentősége festményei mellett írásai-ban is keresendő. Élete utolsó periódusában szellemi-gondolati tevékenységének összefoglalásaként jelentős írásos anyagot hagyott hátra. Fogalmazványain keresztül megismerhetjük személyisége alapvető jegyeit, egyéniségét, életének legfontosabb történéseit, filozófiai nézeteit, szellemi autonómiáját, szuverenitását, és korának egyéb jellegzetességeit is.

A művész örökösei Csontváry halálát követően, a műteremben található festmények kvalitását gyengének találták, így azokat takaróponyvaként kívánták értékesíteni a közeli vásárcsarnok fuvarosainak, kézíratait a műteremház udvarán máglyahalálra ítélték.

A jól ismert történet szerint a fiatal építész, Gerlóczy Gedeon csodával határos módon, az utolsó pillanatban megmentette a művész hagyatékát, festményeit, rajzait és kézíratait, majd ezt követően ötvenhat éven keresztül azon fáradozott, hogy Cson-tváry elfoglalhassa méltó helyét a magyar művészet történetében.

A küzdelmes évtizedek alatt számos méltatlanságot kellett elviselnie a festményekkel és a kéziratokkal kapcsolatban egyaránt. A képek közül néhány jogtalanul kikerült birtokából. Az általa őrzött alkotások hol a történelmi helyzetből adódóan, hol a kiállító intézmények gondatlansága következtében nem ritkán a megsemmisülés határán álltak. A kéziratok sorsa is hasonlóan alakult. Az iratokat a Cson-tváry-kutatást elősegítve kiadta kezéből, majd ezt követően az anyagot hosszú idő elteltével töredékeiben kapta vissza, vagy még úgy sem. Élete végéhez közeledve azonban megérte a sikert is, Pécsnek köszönhetően